

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]:

Operațiunea Nor de furtună

Operațiunea Omul Negru

Operațiunea Apus de soare

Operațiunea Narcisa

Operațiunea Insula de vară

Operațiunea Vântul de nord

Operațiunea Statuia de bronz

Operațiunea Punga de plastic

Operațiunea Circul

Operațiunea Fantoma

Seria de cărți cu exerciții și activități
pentru detectivi:

În căutarea căpitanului Krogh

În căutarea reginei junglei

În căutarea hoțului Hoțului

În căutarea misterului de la castel

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES

OPERAȚIUNEA STATUIA DE BRONZ

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORST, JØRN LIER

Biroul de investigații nr. 2 : Operațiunea Statuia de bronz / Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes ; trad. din lb. norvegiană de Diana Polgar. - Pitești : Paralela 45, 2019
 ISBN 978-973-47-3097-1
 I. Sandnes, Hans Jørgen
 II. Polgar, Diana (trad.)
 821.113.5

Detektivbyrå nr. 2: Operasjon Bronseplass
 Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes

Copyright © Jørn Lier Horst 2015

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2015

Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

CUPRINS

1	Uite!	13
2	Hugo Rodin	19
3	TI-X	24
4	26,5 centimetri	32
5	Invers	40
6	Calcule	50
7	La fier vechi	56
8	Picioare murdare	62
9	Capcana	67
10	Mărimi și mărimi	75
11	Magazia	81
12	Jumătatea	87
13	La loc	95
	Postfața lui Opti	102

Capitolul 1 **UITE!**

— Uite! strigă doamna Surke arătând cu bastonul. Uite!

Oamenii strânși în parc se uitară în direcția indicată. Tiril și Oliver se apropiară, ca să vadă mai bine.

— Uite! spuse din nou doamna Surke, cu atâta supărare încât vocea începu să-i tremure la fel de puternic ca bastonul.

Tiril își făcu mâna streașină, ca să se ferească de soare și să vadă mai bine, dar nu reuși să distingă ce voia să le arate doamna Surke.

veni pe alei. Când se opri, din ea coborî un individ cu mustață stufoasă, îmbrăcat în salopetă și încălțat cu cizme mari de cauciuc.

— Era și timpul, spuse doamna Surke strângându-și buzele într-o mină supărată, apoi bătu cu bastonul în pământ.

Tiril îl trase pe Opti lângă ea, pentru a-i face loc bărbatului. Grupului i se mai alăturară și alte persoane aflate la plimbare în parc, curioase să afle ce se petrece.

— Bine, dar chiar nu vedeți? insistă doamna Surke.

— Eu nu văd nimic, spuse bărbatul venit de la Departamentul Parcurilor.

— Nici eu, mărturisi un alt spectator.

Ceilalți murmurară același răspuns.

Doamna Surke ridică bastonul din nou.

De data asta nici nu mai fu în stare să rostească vreo vorbă. Se mulțumi să-și plimbe bastonul prin aer, dar nu se vedea nimic în direcția aceea. În afară de un tufiș de ienupăr încărcat cu fructe, din spatele căruia se ivea casa unchiului Fred, nimic nu părea să fie ieșit din comun. Pe hornul casei sedea un pescăruș, dar nu asta o interesa pe bătrână.

— Cred că asta-i și ideea, spuse Oliver, că nu e nimic acolo.

Bărbatul de la Departamentul Parcurilor își încrețî fruntea.

— Cum adică?

Tiril se așeză lângă Oliver împreună cu Opti.

— A dispărut copilul, spuse ea.

Paznicul o privi mai întâi pe bătrânică și apoi se uită în direcția indicată.

— Da, chiar aşa este, spuse el scărpinându-se în cap. Copilul a dispărut.

Un murmur cuprinse întreaga mulțime strânsă în semicerc în jurul doamnei Surke când înțeleseră ce se întâmplase.

— Bine, dar n-avea cum să dispară pur și simplu, se auzi vocea cuiva.

— A fost furat! adăugă altcineva.

— Exact asta tot încerc să spun aici, izbucni doamna Surke cu o voce tremurândă. Cineva a furat statueta. L-au furat pe Hugo Rodin!

Tiril și Oliver se uitară unul la altul și dădură din cap.

Era un nou caz pentru Biroul de Investigații nr. 2.

Capitolul 2

HUGO RODIN

Timp de peste o sută de ani, Hugo Rodin ocupase unul și același loc. Tiril și Oliver învățaseră la școală despre el. Era înalt de 94 centimetri și cânărea 46,7 kilograme. Evident că nu era vorba despre un copil în carne și oase, ci despre o statuie din bronz realizată în 1896 de tatăl acestuia, binecunoscutul sculptor Albert Rodin.

Statuia purta numele Hugo, și era faimoasă datorită poveștii despre modul în care a fost făcută. La sfârșitul secolului al XIX-lea, sculptorul francez Albert Rodin s-a mutat la Elvestad, împreună cu

soția și fiul lor, Hugo, în vîrstă de patru ani. Elvestadul arăta cu totul diferit pe atunci. Nu existau atâtea case, iar pădurea se întindea până la marginile orașului.

Micului Hugo îi plăcea să se cățăre în copaci, aşa că atunci când, într-o zi din zile, a întârziat la masă, părinții lui s-au temut că micuțul s-a rătăcit în pădure.

Tatăl lui și mai toți locuitorii orașului au pornit în căutarea lui Hugo. Până și primarul s-a alăturat expediției, dar Hugo

nu fu de găsit până la lăsarea întunericului. Continuară să-l caute cu torte și felinare, dar nu l-au găsit decât în dimineața următoare, cu pantalonii în vine, făcând pipi într-un tufiş de ienupăr. Tatăl lui a fost atât de bucuros că l-a găsit, încât s-a hotărât să ridice o statuie în amintirea acelui moment fericit. Statuia a fost așezată exact pe locul în care îl găsiseră pe băiețel, iar din moment ce Hugo făcea pipi când l-au găsit, tatăl lui a făcut o statuie întocmai: un băiețel cu pantalonii în vine,

